

Μάθημα Χ11 [12]

L. Aemilio¹ Paulo² consuli³ iterum⁴-bellum⁵ cum⁶ Perse⁷ rege⁸ gerere⁹ obtigit*. Ut domum ad¹⁰ vesperum¹¹ rediit*, filio¹² eius¹³ Tert¹⁴ia, quae¹⁵ tum¹⁶ erat¹⁷ admodum¹⁸ parvula¹⁹, ad complexum²⁰ patris²¹ cucurrit*. Pater²² filiae²³ osculum²⁴ dedit* sed animadvertit* eam²⁵ esse²⁶ tristiculam. «Quid²⁷ est?» inquit «mea²⁸ Tert²⁹ia? Cur³⁰ tristis³¹ es? Quid³² tibi³³ accidit?» «Mi³⁴ pater» respondit* illa³⁵ «Per³⁶sa perit*». Perierat enim³⁷ catellus³⁸ eo³⁹ nomine, quem⁴⁰ puella⁴¹ multum⁴² amabat. Tum⁴³ pater⁴⁴ Tert⁴⁵iae dixit* «omen⁴⁶ accipio». Sic⁴⁷ ex⁴⁸ fortuito⁴⁹ dicto⁵⁰ spem⁵¹ praecleari⁵² triumphi⁵³ animo⁵⁴ praesumpsit*.

Δευτερ. Προτάσεις

- Α χρονική (προτερ. πραγματικό)
- Β αναφ. προσβ (επιθ) στο Tert^{ia}
- Γ αναφ. προσβ (επιθ) στο catellus

Ανάλυση

- 1 δοτ. προσβ. (υποκ. απαρ.)
- 2 παραθ.
- 3 προσβ. χρόν.
- 4 αντικ. απαρ.
- 5 προσβ. κατάβ. (εχθρική)
- 6 παραθ.
- 7 υποκ. (τελ. απαρ.)
- 8 ρήμα απρόβ.
- 9 προσβ. τόη. (επίθετ)
- 10 προσβ. χρόν.
- 11 ρήμα υπη: 1
- 12 υποκ. ή παραθ
- 13 γεν. κτητ.
- 14 επεξεργ. στο 12 *
- 15 υποκ.
- 16 προσβ. χρόν.
- 17 ρήμα
- 18 προσβ. προσβ
- 19 κατηχ.
- 20 προσβ. τελετ. αιτιου *

- 21 γεν. κτητ. ή αντικ.
- 22 ρήμα
- 23 υποκ.
- 24 αντικ. έμμ.
- 25 αντικ. απ.
- 26 ρήμα
- 27 ρήμα υπη: 23
- 28 υποκ. απαρ.
- 29 ειδ. απ. αντικ.
- 30 κατηχ. στο 28
- 31 υποκ.
- 32 ρήμα. *
- 33 ρήμα υπη: 23
- 34 επιθ. προσβ. *
- 35 κλητ. προσβ.
- 36 σύνδεσ. αιτιολ.
- 37 κατηχ. οφ.
- 38 ρήμα υπη: τι
- 39 υποκ.
- 40 δοτ. προσβ. ηθική
- 41 ρήμα

- 42 επιθ. προσβ.
- 43 κλητ. προσβ. *
- 44 ρήμα
- 45 υποκ.
- 46 υποκ. *
- 47 ρήμα
- 48 ρήμα
- 49 αιτ. σύνδ.
- 50 υποκ.
- 51 επιθ. προσβ.
- 52 αφ. ιδιότ.
- 53 αντικ.
- 54 υποκ.
- 55 προσβ. προσβ
- 56 ρήμα

- 57 προσβ. χρόν.
- 58 υποκ.
- 59 αντικ. έμμ.
- 60 ρήμα
- 61 αντικ.
- 62 ρήμα υπη: 23 ή μεσο αντικ στο 60
- 63 προσβ. τρόπον
- 64 προσβ. αιτίας
- 65 επιθ. προσβ.
- 66 αντικ. απ.
- 67 επιθ. προσβ.
- 68 γεν. αντικ. στο 66
- 69 αφ. οργανική τρόπον
- 70 ρήμα υπη: 1

Γ.Ι.Ν. 1984

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ 12

Στο Λεύκιο Αιμίλιο Παύλο, που είχε εκλεγεί ύπατος για δεύτερη φορά, έλαχε να κάνει πόλεμο με το βασιλιά Περσέα. Μόλις γύρισε σπίτι του το βραδάκι, η κορούλα του Τερτία, που τότε ήταν πολύ μικρούλα, έτρεξε στην αγκαλιά του. Ο πατέρας της τη φίλησε αλλά παρατήρησε ότι ήταν λιγάκι στεναχωρημένη. «Τι τρέχει, Τερτία μου;» ρώτησε. «Γιατί είσαι θλιμμένη; Τι σου συνέβη;» «Μπαμπά μου, πέθανε ο Πέρσης» απάντησε εκείνη. Είχε πράγματι πεθάνει ένα σκυλάκι με αυτό το όνομα, που η κοπέλα το αγαπούσε πολύ. Τότε ο πατέρας της της είπε: «Δέχομαι τον οiwνό»¹. Έτσι από ένα τυχαίο λόγο ο Αιμίλιος Παύλος προγεύτηκε νοερά² την ελπίδα ενός περίλαμπρου θριάμβου.

1. το δέχομαι ως οiwνό 2. στην ψυχή του.

Μάθημα XII: Ο ύπατος Αιμίλιος Παύλος και το σκυλάκι της κόρης του

1. Η οριστική του ενεργητικού παρακειμένου της γ' συζυγίας